

LDD-programma Vlaamse verkiezingen
zaterdag 21 maart 2009
Thermae Palace Hotel Oostende

Vlaanderen bestuurt

Wat de Vlaming nodig heeft is een flexibel, transparant en efficiënt overheidsapparaat. We zetten daarom de overheid op dieet. Taken die niet tot de kerntaken van de overheid behoren, moeten worden afgestoten of tot een minimum worden herleid. De vergrijzing van het Vlaamse ambtenarenapparaat is een opportuniteit die we aangrijpen om in de administratie een afslanking en kwaliteitsverhoging te realiseren zonder een sociaal bloedbad te veroorzaken.

We zorgen voor minder maar slimmere regels, want het is een zieke maatschappij die het gezond verstand in te veel, onduidelijke en veel te technische wetten en reglementen wil gieten. Een probleem is niet per se opgelost zodra er een regeltje voor is bedacht. Elke regel dient immers afdwingbaar te zijn, en de controle op de naleving ervan kost geld. Een teveel aan regels kan ertoe leiden dat een omgekeerd effect bereikt wordt. Een handig hulpmiddel om overmatige regulering in te tomen en verstandige deregulering te bevorderen is de invoering van de ‘zonsondergangclausule’, die ervoor zorgt dat alle decreten die binnen de 5 jaar niet zijn bekrachtigd en/of in uitvoering zijn gesteld automatisch komen te vervallen. Zoniet vervallen ze automatisch. Zo wordt de overheid gedwongen telkens met gezond verstand te oordelen over de resultaten van haar wetgeving.

Momenteel ontvangt de federale overheid alle belastingen. Op basis van de financieringswet wordt dit geld verdeeld onder de verschillende overheden. Onze budgettaire doelstelling is het voeren van een gezond financieel beleid en dus het behoud van het evenwicht tussen inkomsten en uitgaven. Het realiseren van deze doelstelling moet bovendien gepaard gaan met noodzakelijkerwijze door te voeren investeringen. Vlaanderen heeft immers, zeker in deze economisch moeilijke tijden, behoefte aan belangrijke investeringen op het vlak van wegenbouw, scholenbouw, voorzieningen voor jongeren, senioren en personen met een handicap.

Belastingen zijn verantwoord om een aantal maatschappelijke noden te lenigen. Onze welvaart wordt evenwel bedreigd als de overheid te gulzig is. Lastenverlaging geeft de economie meer adem en moedigt het ondernemen aan en fiscale zekerheid is even belangrijk voor de werkenden, als sociale zekerheid voor de hulpbehoevenden. Wij zullen, via de beperkte fiscale luiken waarvoor Vlaanderen nu reeds bevoegd is, de belastingsdruk zo laag mogelijk maken voor burgers en bedrijven. Wij zullen alle lokale besturen verplichten hun fiscale en budgettaire verantwoordelijkheid op te nemen.

Zonder te raken aan de fiscale autonomie van de gemeenten schaffen we de onroerende voorheffing (OV) op de eerste eigen woning in één enkele legislatuur (vijf jaar) af. In eigen huisvesting voorzien is immers de beste vorm van sociale zekerheid. Logischerwijze hoort dit dan ook te worden ‘beloond’ en niet langer te worden ‘bestraft’. We compenseren de minderinkomsten door een besparing- en compensatieplan voor de gemeenten uit te werken. Specifiek voor de gemeenten zullen we de minderinkomsten maximaal compenseren in het gemeentefonds via de algemene middelenbegroting. De uitwerking van het besparings- en compensatieplan spreiden we over vijf jaar.

We richten een publiek consulteerbare gecentraliseerde databank op, waarin voor iedere gemeente de aangerekende belastingen en retributies worden weergegeven. Inzake deze gegevens zullen we jaarlijks bovendien een systematische objectieve beleidsanalyse publiceren. Hiermee beogen we het voor de mensen en de ondernemingen mogelijk te maken een fiscaal weloverwogen vestigingsbeslissing te nemen en zo de fiscale concurrentie tussen de verschillende gemeenten te stimuleren. Het spreekt tevens voor zich dat hierdoor éénieder ook daadwerkelijk beter geïnformeerd zal zijn om de bestuursdaden van hun verkozenen in te schatten.

Het provinciale bestuursniveau wordt afgeschaft. De Vlaamse overheid enerzijds en de Vlaamse steden en gemeenten anderzijds kunnen deze bevoegdheden moeiteloos overnemen.

Lokale besturen staan het dichtst bij de mensen. Het vertrouwen in deze overheden is groot. We versterken de bestuurskracht en de slagkracht van de lokale besturen. We betrekken ze nauwer bij het Vlaamse beleid. We maken afspraken met de lokale besturen om de maatschappelijke problemen, als partners, aan te pakken. We realiseren een echte interbestuurlijke samenwerking zonder betutteling. We geven hen ruimte en autonomie en zorgen voor een correcte financiering. We realiseren een maximale overdracht van bevoegdheden in toepassing van het subsidiariteitsprincipe. We nemen initiatieven om de regelingen inzake administratief toezicht alsook de informatie- en rapporteringsverplichtingen voor de lokale besturen maximaal te vereenvoudigen en te verminderen. We zullen de Vlaamse administratie hiervoor ook verder heroriënteren van een rol van toezichthouder naar meer coaching en ondersteuning.

Inzake de gemeentelijke vertegenwoordiging in de raden van bestuur en directiecomités van intercommunales zullen we bewerkstelligen dat er énkél burgemeesters of vakschepenen worden afgevaardigd, zonder zitpenning doch met een kilometervergoeding. Gemeenteraadsleden zullen, weliswaar zonder vergoeding, over de mogelijkheid beschikken de algemene vergaderingen bij te wonen. Meteen betekent dit een enorme besparing aan nutteloze onkosten voor hofhoudingen en presentiegelden van lokale ‘gebuisde’ politici.

Inzake de interne werking van de intercommunales pakken we de rechter- en partijsituaties kordaat aan. Zo bijvoorbeeld is het niet langer duldbaar dat bepaalde intercommunales in opdracht van gemeenten structuurplannen opstellen en hierdoor mee bepalen of en in welke mate hun eigen gronden bebouwbaar worden gemaakt.

We bestrijden tevens de verdoken ondemocratische besluitvorming via zogenaamde autonome gemeentebedrijven omdat we van oordeel zijn dat een gemeente een openbaar bestuur is dat ten allen tijde verantwoording moet afleggen aan de gemeenteraad en, uiteindelijk, aan de kiezer. Autonome gemeentebedrijven vervullen verschillende gemeentelijke taken van industriële of commerciële aard. De overgrote meerderheid van de bestaande autonome gemeentebedrijven staat in voor het beheer van vastgoed en stadsprojecten, maar er zijn er ook voor recreatie, elektriciteit, parkeren en havenbeheer.

Het grote verschil tussen gewone en autonome gemeentebedrijven is dat gewone gemeentebedrijven hun begroting moeten laten goedkeuren door de gemeenteraad en dat zij geen aparte rechtspersoonlijkheid hebben. Dat wil zeggen dat er bij gewone gemeentebedrijven een heel gedetailleerde controle is op de uitgaven en inkomsten, en dat de gemeente de volledige verantwoordelijkheid blijft dragen. Bij een autonoom gemeentebedrijf is dit echter niet het geval. Een autonoom gemeentebedrijf beschikt over eigen bestuursorganen en ontwijkt op die manier de normale gemeentelijke besluitvorming. Het enige waaraan het autonoom gemeentebedrijf zich moet verbinden, is het nastreven van het maatschappelijke doel waarvoor het werd opgericht. De hiermee gepaard gaande besloten (onttrokken aan de openbaarheid) besluitvorming is fundamenteel ondemocratisch en dient bijgevolg te worden bestreden.

We investeren in een meer transparante en beter toegankelijke, doch op termijn afgeslankte overheidsadministratie die een meer betrouwbare, doeltreffende en samenhangende dienstverlening uitbouwt in een breed partnerschap met burgers, ondernemingen, verenigingen, instellingen en organisaties.

De ambtenarij heeft niet alleen een cosmetische ingreep nodig maar ook een chirurgische. Er zijn vandaag veel te veel ambtenaren die vooral niet overal even efficiënt ingezet worden. Internationale studies bewijzen dat onze overheden kunnen functioneren met bijna 2/3 van huidig personeelsbestand. Teneinde geen sociaal bloedbad te veroorzaken, zullen we ambtenaren die met pensioen gaan systematisch niet vervangen. De nieuwe aanwervingen zullen we bovendien volledig depolitiseren. Door de concurrentie tussen ministeriële kabinetten en hun gepolitiseerde administraties gaat er momenteel veel werk en motivatie verloren. Daartoe schaffen we de kabinetten op termijn af. Beoogd wordt dat de openbare diensten beheerd worden door neutrale en bekwame professionals, en niet door 'afdankertjes' van de politiek.

We zorgen ervoor dat de Vlaamse overheid zich louter zal toeleggen op haar kerntaken (bijvoorbeeld de bescherming van het leefmilieu) én voeren bijgevolg de noodzakelijke remmen in op het overmatig verbruik van de schaarse overheidsmiddelen. Kerntaken van de overheid zijn taken die, mocht de overheid ze niet uitvoeren, belangrijke maatschappelijke behoeften onbevredigd zouden laten. Een handig hulpmiddel om te bepalen welke overheidstaken echt noodzakelijk zijn, vormt de zogenaamde 'Gouden Gids'-methode. Indien uit de Gouden Gids bijvoorbeeld blijkt dat er bedrijven bestaan die dezelfde taken vervullen of diensten of producten leveren die momenteel door bestaande overheidsbedrijven gebeuren, dan betreft het geen kerntaken en kunnen deze overheidsopdrachten geprivatiseerd worden. Daartoe zullen we het bestuurlijke aspect van de Vlaamse overheid nauwgezet evalueren en bijsturen. De uitbesteding van openbare taken aan private ondernemingen moet bij elke vernieuwing van de legislatuur worden herbekeken en desnoods worden uitbesteed aan andere meer competitieve private ondernemingen.

Wij worden overspoeld door een kluwen van ondoorzichtige, ondoelmatige, soms ronduit absurde regels die de samenleving alleen maar kosten en niets opbrengen. Gebrekkige regelgeving en administratieve rompslomp zijn het onvermijdelijke gevolg van een slechte overheidswerking. Overbodige dwingende regels hinderen het bedrijfsleven. We zullen dan ook de regeldruk maximaal verminderen temeer dit bijdraagt tot de openheid van onze economie en de kansen op meer welvaart verhoogt. Minder nutteloze regels betekenen immers minder economische belemmeringen én minder nutteloze nalevingkosten.

Bij het drastisch vereenvoudigen van de regelgeving streven we een maximale ontplooiing van de bedrijfsactiviteit na én zullen we uiteraard voldoende oog hebben voor de levenskwaliteit, de veiligheid en de volksgezondheid. We bewerkstelligen dat nieuwe regelgeving slechts mag worden uitgevaardigd als de economisch of maatschappelijk meetbare baten van de invoering de kosten of de schadelijke effecten ervan overtreffen.

De aanwezigheid van mensen met diverse culturele en etnische achtergronden stelt de sociale samenhang van onze samenleving op de proef. Het behouden van een sterk en homogeen burgerschap, beleefd door alle Vlamingen ongeacht hun origine, is dan ook een enorme uitdaging. Inburgering betekent een dwingende uitnodiging om actief aan onze samenleving deel te nemen. ‘Rechten’ impliceren immers ook ‘plichten’. Onze uiteindelijke bedoeling bestaat erin de zelfredzaamheid bij alle mensen te verhogen waarbij iedereen zo snel mogelijk dient aan te sluiten bij onze samenleving, in de eerste plaats door inschakeling op de arbeidsmarkt.

In de loop der jaren is er echter een ‘politiek correct minderheidsdenken’ ontstaan waar nationaliteit en loyaleit in een voortdurende spreidstand moeten staan tussen ‘gastland’ en ‘thuisland’. Daarom zetten wij ons ook af tegen de dubbele nationaliteit. Het is evenwel evident dat onze samenleving niet kan overleven op basis van gettovorming en interculturele diplomatie. Wij ijveren er dan ook voor dat het ‘gastland’ daadwerkelijk ‘vaderland’ wordt. Via burgerschapsvorming zal eenieder die zich in Vlaanderen wil vestigen een integratiebewijs moeten voorleggen. Daartoe zullen we bewerkstelligen dat er een inburgeringstraject wordt gevolgd én dat onze taal wordt aangeleerd.

We streven een optimale afstemming van het federale migratiebeleid op het Vlaamse inburgeringsbeleid na, waarbij er een stevige koppeling wordt gemaakt tussen migratie, nationaliteitsverwerving en het inburgeringsbeleid van Vlaanderen. In de zogenaamde ‘snel-Belgwet’ is er tot op heden immers geen sprake van inburgering of taalkennis.

Om de doeltreffendheid en efficiëntie van het beleid te verhogen zijn de onthaalbureau’s, ‘Huizen van het Nederlands’ en de VDAB uitgegroeid tot de belangrijkste partners en spelers op het terrein. De komende jaren zullen we er voor ijveren dat er effectief gestalte wordt gegeven aan de verdere professionalisering van het inburgeringsbeleid. In die optiek zullen we aan potentiële nieuwkomers de mogelijkheid bieden om zich reeds in het land van herkomst voor te bereiden op hun komst naar Vlaanderen; zullen we het civiele effect van het inburgeringsattest, onder meer bij sollicitatieprocedures, trachten te verhogen; zullen we werk maken van een ‘inburgeringsexamen’ of ‘integratietest’ teneinde daadwerkelijk te laten nagaan of de inburgeraar voldoende Nederlands kent en voldoende op de hoogte is van alle mogelijkheden, rechten én plichten die hij of zij hier heeft; zullen we het ‘inburgeringsexamen’ of ‘integratietest’ koppelen aan het bekomen van een definitieve verblijfsvergunning; zullen we werk maken van een consequent oriënteringsbeleid op het vlak van de vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst.

De werkingen van de reeds bestaande zelforganisaties voor allochtonen die worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid worden aan een grondige audit onderworpen waarbij de klemtoon ligt op de maatschappelijke relevantie van de initiatieven.

Het principe van de lekenstaat indachtig wordt het verbod op het dragen van uiterlijk herkenbare religieuze tekenen uitgebreid naar alle Vlaamse bestuurlijke niveau’s.